

ZÁMPORY VILMA

HAZÁM

Köd pára leng
a víz felett,
Szegény
hazám hogy vártad
Szabadság
leveled,
megjött a
passzus;
kimért és
kemény, -
nincs
számodra
hely
sem Keleten,
sem Nyugaton,
fenn északon,
és
Szabolcsban
dühöng a
téli szél, s
a víz, az
áradat;
összemossa
a szenvedőket
és a holtakat,
az út, mely
jelölt; -
karókkal
díszített,
és fáatlan
síksághoz
vezet,
ökölbe
szorított
tenyeredben
kenyér
helyett
csak homok
szem pereg,
de lenne helyed még,
más dombok
alján, hol
gazdagabb
az ér, -
nyugati
gótok lakta
hegyvidék
gyümölcse,

DÖMÖTÖR MIHÁLY: IVÁN

XIV. VÁSÁRHELYI FOTÓSZIMPÓZIUM, 2017

JÓBI ANNAMÁRIA

TALPALATNYI

akkora helyen
állhat a magyar
tán talpalatnyi
nyoma ha van
s több földje nincs
csak mi elföldelje
sárgul a fű
a történelme
sírjában kihűlt
anyjának szava
karjában tartja
elvetélt magzatja
hideg a szó is
nincs jól kimondva
pedig ereje szállhatna
apáról fiúra
zokog a rög felett
hajlott a háta
fölpuffadt
végeken
sehol nincs támasz
elindul jajgatva
viszi a jussát
messziről faggatja
haldoklók
visszhangját

magát mutogatva
a tóba néz,
s mire jó
népem Te
keletről
odaérsz,
elkelt a
telek és
dollárral
fizetett az
idegen
ajkú nép,
egy haza –
két rész, -
piruló
hazám
gondoltad
volna rég,
hogy ennyi
ezer éves
viharok
után, van
Kelet és
Nyugat, -
és mind
a két fél
más folyóba
lép.